

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 132/17
Luxemburg, 6 decembrie 2017

Hotărârea în cauza C-230/16
Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH

Un furnizor de produse de lux poate interzice distribuitorilor săi autorizați să vândă produsele pe o platformă de internet terță precum Amazon

O asemenea interdicție este adecvată și, în principiu, nu depășește ceea ce este necesar pentru păstrarea imaginii de lux a produselor

Coty Germany vinde produse cosmetice de lux în Germania. Pentru a păstra imaginea de lux a acestora, ea comercializează unele dintre mărcile sale prin intermediul unei rețele de distribuție selectivă, mai precis prin intermediul unor distribuitori autorizați. Punctele de vânzare ale acestora trebuie să respecte anumite cerințe în ceea ce privește mediul, amenajarea și organizarea. În plus, distribuitorilor autorizați li se permite să vândă produsele în discuție pe internet, cu condiția să folosească propria vitrină electronică sau platforme terțe neautorizate, fără ca intervenția acestora din urmă să fie vizibilă pentru consumator. În schimb, li se interzice în mod expres să vândă produsele online prin intermediul unor platforme terțe care acționează în mod vizibil în raport cu consumatorii.

Coty Germany a introdus o acțiune în fața instanțelor germane împotriva unuia dintre distribuitorii săi autorizați, Parfümerie Akzente, pentru a i se interzice acestuia, în temeiul clauzei contractuale menționate, să distribuie produsele Coty prin intermediul platformei „amazon.de”. Întrucât are îndoieli cu privire la legalitatea acestei clauze în raport cu dreptul Uniunii în domeniul concurenței, Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tribunalul Regional Superior din Frankfurt am Main, Germania) a solicitat Curții să se pronunțe în această privință.

Prin hotărârea pronunțată la această dată, Curtea, făcând trimitere la jurisprudența sa constantă¹, precizează mai întâi că un sistem de distribuție selectivă de produse de lux care urmărește, cu titlu principal, să păstreze imaginea de lux a acestor produse nu încalcă interdicția privind înțelegerile prevăzută de dreptul Uniunii², în măsura în care sunt respectate condițiile următoare: (i) alegerea revânzătorilor trebuie să fie făcută în funcție de criterii obiective de natură calitativă, stabilite în mod uniform în raport cu toți revânzătorii potențiali și aplicate în mod nediscriminatoriu, și (ii) criteriile definite nu trebuie să depășească ceea ce este necesar.

Curtea amintește în acest context, în ceea ce privește calitatea produselor de prestigiu, că aceasta nu rezultă numai din caracteristicile lor materiale, ci și din alura și din imaginea de prestigiu care le conferă o impresie de lux. Această impresie constituie un element esențial al produselor respective, întrucât ele pot fi deosebite astfel de către consumatori de alte produse similare. Prin urmare, o atingere adusă acestei impresii de lux poate afecta însăși calitatea produselor respective.

¹ Curtea subliniază că prin Hotărârea *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique* (C-439/09, a se vedea de asemenea [CP nr. 110/11](#)), nu se urmărește stabilirea unei declarații de principiu potrivit căreia protejarea imaginii de lux nu ar mai putea fi, pe viitor, de natură să justifice o restrângere a concurenței precum cea care rezultă din existența unei rețele de distribuție selectivă, în raport cu orice produs, printre care și produsele de lux, și să modifice astfel jurisprudența constantă a Curții. În această hotărâre, Curtea a considerat că necesitatea de a păstra imaginea de prestigiu a produselor cosmetice și de îngrijire personală în discuție în această cauză nu constituia o cerință legitimă în scopul justificării unei interdicții generale de vânzare a acestor produse pe internet.

² Articolul 101 alineatul (1) TFUE.

În continuare, Curtea constată că interdicția privind înțelegerile prevăzută de dreptul Uniunii nu se opune unei clauze contractuale precum cea în discuție, care interzice distribuitorilor autorizați dintr-un sistem de distribuție selectivă de produse de lux – care urmărește, cu titlu principal, să păstreze imaginea de lux a acestor produse – să recurgă în mod vizibil la platforme terțe pentru vânzarea pe internet a produselor în cauză, dacă sunt respectate condițiile următoare: (i) această clauză trebuie să urmărească să păstreze imaginea de lux a produselor în cauză, (ii) trebuie să fie stabilită în mod uniform și aplicată în mod nediscriminatoriu și (iii) trebuie să fie proporțională cu obiectivul urmărit. Oberlandesgericht are competența de a verifica dacă aceasta este situația.

Curtea observă în acest sens că, sub rezerva unor verificări efectuate de Oberlandesgericht, clauza în litigiu pare legală.

Astfel, este cert că clauza contractuală în discuție urmărește păstrarea imaginii de lux și de prestigiu a produselor Coty. Pe de altă parte, din dosarul prezentat Curții reiese că Oberlandesgericht consideră că această clauză este obiectivă și uniformă și se aplică fără discriminare în privința tuturor distribuitorilor autorizați.

În plus, potrivit Curții, interdicția impusă de un furnizor de produse de lux distribuitorilor săi autorizați de a recurge în mod vizibil la platforme terțe pentru vânzarea pe internet a acestor produse este adecvată pentru păstrarea imaginii de lux a produselor în cauză.

Această interdicție nu pare nici să depășească ceea ce este necesar pentru păstrarea imaginii de lux a produselor. În special, având în vedere lipsa unei relații contractuale între furnizor și platformele terțe care să îi permită acestuia să pretindă platformelor amintite respectarea condițiilor de calitate pe care le-a impus distribuitorilor săi autorizați, permisiunea acordată distribuitorilor de a recurge la astfel de platforme, cu condiția ca acestea din urmă să îndeplinească unele cerințe de calitate predefinite, nu poate fi considerată ca fiind la fel de eficientă ca interdicția în litigiu.

În sfârșit, în ipoteza în care Oberlandesgericht ar concluziona că, în principiu, clauza în litigiu intră sub incidența interdicției privind înțelegerile prevăzute de dreptul Uniunii, Curtea observă că nu este exclus ca această clauză să poată beneficia de o exceptare pe categorii³.

Astfel, în împrejurări precum cele în discuție în speță, interdicția în litigiu de a recurge în mod vizibil la întreprinderi terțe pentru vânzările pe internet nu constituie nici o restrângere a numărului clienților, nici o restrângere a vânzărilor pasive către utilizatorii finali, restricții care, întrucât riscă să producă efecte anticoncurențiale grave, sunt excluse de la bun început de la beneficiul unei exceptări pe categorii.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ În temeiul Regulamentului (UE) nr. 330/2010 al Comisiei din 20 aprilie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO 2010, L 102, p. 1).